

1896-03-27

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Joakim Skovgaard, Niels Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

Grækenland

Arkivplacering:

Mappe 89 nr. 7

DOKUMENTINDHOLD

Angående forviklinger omkring Den Frie Udstilling. Johan Rohde skriver både til Niels og Joakim Skovgaard. Joakim Skovgaards kladdesvar med meninger om Den Frie Udstilling.

TRANSSKRIFTION

via di Monte Tarpeo 69 3 pian 7 Roma.

Kjære Joakim Skovgaard!

Tak for Dit Brev. Du har Ret det er sikkert meget ufuldstændige Beretninger, jeg har faaet hjemme fra om den Frie Udstil. og der er foregaaet Ting, som jeg ikke forstaaer; men det gaar mig som Dig, jeg vil lade "den frie" [overstreget:vente] i Fred saalænge jeg er her og opsætte, indtil jeg kommer hjem, at beskjæftige mig med den.

Det glæder mig at høre at Grækenland ikke har tabt nogen Tilløkkelsen for Dig, siden Du var der sidst – men om mulig er endnu bedre at faa forstand af. Ja jeg havde gjerne slaaet Følge med Dig; men man kan jo nu ikke faa alting, og jeg

●2●

maa være fornøjet med, hvad jeg har her Jeg Tænker forresten paa nu i Paasken sammen med Jespersen at tage til Neapal, og saa vil jeg med det samme se at komme til Pæstum – der skal være mit Surougat for Grækenland.

Hvad papiret angaar da har jeg søgt efter noget af det gode gamle her. men hvor jeg har fundet noget brugeligt, er Prisen skruet op til en vanvittig Højde.

Jeg har dog ikke opgivet Haabet om at komme over noget. – Derimod skal jeg nok i Neapal købe det ønskede; som jeg saa strax sender til Grækenland.

Naa nu farvel for denne Gang og lev vel og godt udbytte derovre

Din Hengivne ven

Johan Rohde

Det er sandt, jeg skrev da til Pastor Sønder om Alterbillede; og han svarer mig me

●3●

get elskværdigt at jeg ikke maatte fremskynde min [overstreget: Udenlandsrejse] |Hjemrejse| af Hensyn til Mandø billedet. Han havde talt med Kirkeværgen derom, og jeg kunde godt vendte med kopieringen, da man allerede havde hængt det gamle Altorbillede op og nok foreløbigt kunde hjælpe sig dermed. Jeg havde spurgt, om jeg kunde vente med Kopieringen til Vinter

-

Kjære Niels Skovgaard!

Naar jeg har valget imellem at sige Du eller De er Afgørelsen ikke vanskelig for mig at træffe. Altsaa Tak for Dine Linjer.

- Ja, jeg havde brugt det samme Udtryk – i et Brev hjem – at jeg troede der var "gaaet Orm i den frie Udst." Men saa maa vi jo se at faa Bugt med Ormen; men som jeg skrev til Joakim, lad os vente dermed til vi kommer hjem.

●4●

Fra Philipsen har jeg hørt nogle Gange han udtaler sin store Glæde over at Udstillingen blev bevaret. – men mere om denne Sag naar vi mødes.

Jeg skulde ellers for meget længe siden have skrevet Dig til og takker for et ældgammelt Brev og saa med det samme have fortalte Dig, at der igjennem Boghandler Høst kom en Anmodning fra Paris – jeg ved saamæn ikke rigtig fra hvem – om at maatte faa et exemplar|af Din Plakat| til en Udstilling eller Samling. Senere har Høst meddelt mig at Franskændene var meget glade ved den.

Hvordan mon det gaar med de dansende Piger! Godt haaber jeg.

Hils Din Hustru og Fru Constantin Hansen og hvis der ellers er nogen derom jeg kjender og modtag selv en venlig Hilsen fra Din hengivne Ven Johan Rohde

●● [Her begynder Joakim Skovgaards kladde]

Kjære Rohde. Tak for brevet om den frie. I mange måder kan jeg dele dine anskuelser og dog står jeg anderledens til sagen, end Du. [Overstreget: For det første tydes] Dit brev [tyder] på, at Du har fået fyldigere referater af forhandlingerne hjemme, end vi har. Møderne [?][Mødet][første almindelige møde] har været meget stormfuldt, og så fælt så Engelsted befandt sig ilde endnu dagen efter. Slot Møllers fik sat igennem at han blev valgt til [?dirigent] istedetfor Zeuthen, [overstreget: på] hvem han orden [fratog ordet] [overstreget: lukkede munden], så Z. kun fik lov at opleve [et forlag] [overstreget: nogle breve]. Allerede dette gjør at [overstreget: tabe] min sympati for vor sag svækkes, men jeg har andet at udsætte på vor sammenslutning. Jeg havde i sin tid håbet på en rigeligere tilgang af gode Kunstnere, men nu bliver det mere og mere rodfæstet, at vi ikke skal udvide kredsen af parthavere, kun indbyde som før. Krøyer blivere indbudt, og er det unge folk så endda under betingelse af at vi censurerer dem, ved Du. Måske jeg selv har stemt for dette sidste, men da jeg [overstreget: selv] var i censurudvalget, har jeg følt skoen trykke. (I sin tid har Du talt med J. Kragh, og efter hvad han siger, havde han fået håb om at blive optaget i år, ialt fald indbudt, hvormeget i der om det? Og

Nordmændene bad vi også vente til i år ved Du! De bliver ganske forbigået.) Det er jo ikke nok med at det nu så at sige er fastslået [overstreget: |at kunsten af parthavere [?] af er kun skal være 25] |Ikke skal [?]| Zahrtmann

●2●

vilde jo helst at vi ikke engang var blevne så mange, og at vor udstillingsbygning var bleven mindre, kort sagt, vi er i bund og grund uenige indenfor vor lille kreds. (Jeg sætter imidlertid pris, megen pris på at der existere en fri udstilling, og navnlig, at pengene til en sådan bevares således at de alletider er et væerge en fæstning udenfor Charlottenborg. (dette siger jeg Dig i dyb fortrolighed.) Jeg [overstreget:har] er derfor begyndt at tænke på, om det ikke vilde være det fornuftigste, om parthaverne fornyedes på den måde at f.x. jeg trådte ud og Krogh trådte ind. Skulde det [overstreget: lykkes] times mig, at jeg får Viborg, vil jeg ikke kunne bidrage synderligt til vore udstillinger, og jeg vil jo alle dage kunne yde noget som indbudt, om det ønskes. I Charlottenborgkredsen kunde jeg da i hvertfald heller ingen skadegjøre Eder. Jeg har også en mere personlig grund, som jeg dog bilder mig ind ikke er ganske personlig |tale med Viborg først| Alt dette er kun til Dig, fordi Du har spurgt, |førend jeg kommer hjem har jeg ikke lyst til at gjøre mit standpunkt |nærmere| bekendt, jeg vil helst tænke mig om lidt endnu og der er også nogle, [overstreget: vil nærmest mine ligesindet]] de der snarest ser sagen som jeg gjør, jeg vil tale med. Endelig kommer snart det spørgsmål, hvor skal vi hen, [overstreget: efter] når denne

●3●

bygning skal bort? Jeg kunne måske i korthed sige, jeg leger ikke med længere end vi har denne? Så længe vi har denne bygning, føler jeg mig til en visgrad forpligtet til at være med, for den tid jeg har underskrevet er jeg nødt til at være med (måske jeg har underskrevet for hele denne bygnings tid) men når den er færdig føler jeg mig [?] ganske frit, det bør vi alle gjøre. Det er [overstreget: vi] ikke muligt |nu| at vide hvordan sagen til den tid har udviklet sig og jeg vil ikke give gnist af løft. Angående [overstreget: Din kritik af forslaget] til en omordning af Charlottenborg |finder jeg det dårligt men|, forstår jeg mig lidet derpå jeg har igrunden ganske andre tanker |udstillingsforholdene|, men derom ikke før jeg kommer hjem Til Helsted om Akademiet. Tak for du tænker på papir. |Er jeg parthaver, deler jeg [?] end skønt meget går anderledes end jeg ønsker, udstiller jeg som Viggo, kan jeg [?]de unge og dog være [?]|

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 89 Nr. 7

27. III. 96.

Via di Monte Tarpeo 69. ^{3 pian} 7.

Roma.

Kjære Jacobin Berglund!

Tak for Dit Brev. Du har vist det er sit-
tet meget ufuldstændige Bemærkninger, og
har faaet hjemme fra om du frir lidt.
og det er frygteligt tung, som jeg ikke for-
staaer; men du gaar mig som Dig, og
vil lade "du frir" være i Fred saalden
og jeg er her og opvætte, indtil jeg kan
komme hjem, og besjæftige mig med den.

Det glæder mig at høre at Generalen
ikke har tatt nogen Tilordelse for Dig,
siden Du var der sidst - men om
militær og anden beder at for-
staa af. Ja jeg havde gjerne slaaet
et Tilbud med Dig; men man
kan jo nu ikke for alle, og jeg

man ven fornøjet med, hvad jeg har her
Jeg tænker fornøjet paa en: Paaden sam-
men med Jesperen at tage til Neapel,
og saa vil jeg med det samme se at kom-
me til Pestum - der skal ven omis Søn-
dags for Grækenland.

Her Papirs angaar de har jeg sigt op
nogen af det god gamle her. men hvor
jag har fundet nogen brøget, og Prisen
dermed op til en rimeligt Løjt.

Jeg har dog ikke opgjort Hænder om et
Komme over nogen. - Dermed skal jeg
nok: Neapel kjøbe det indest, som
jag saa strax sende til Grækenland.

Kaa nu fare for din
Gang og lev vel og god Udflyt derover.

Din hengim. Ven
John Rosche

Det er sandt, jeg stens da til Pastor i Søndre
om Altarbejdet; og han sende mig me-

Det er værdigt at jeg ikke maatte frembyde
min ^{Lignelse} betænkning af Hensyn til Mandens
Billede. Han har talt med Kirkens
Dem, og jeg tænke godt venter med Hopes
ingen, da man allerede har nægtet os
ganske Altsammen og jeg var frødeligt
tændt hjælp og dermed. Jeg har
spørgt, om jeg tænke venter med Hopes
ingen til Venter.

Kjære Niels Bergaard:

Nar jeg har Valget imellem at sige Du
eller De og Afgjængen ikke vander sig for
mig at Træffe. Altsam Tak for Dine
Lignelse.

— Ja, jeg har talt det samme Ud
tryk — i et Brev hjem — at jeg troede de
var "ganske Orm i den fine Udset." Men
Saa man er jo et et for Blyt med
Ormen; men som jeg stier til Jovalen,
lad os venter dermed til vi kommer
hjem.

Det elskede at jeg ikke maatte frembyde
min ^{Lignelse} betænkning af Hensyn til Mandens
Billede. Han havde talt med Kirkens
Dem, og jeg tænkte godt venter med Hensyn
ingen, da man allerede havde købt de
gamle Allatellen og jeg var frødelig
tændt hjælp og dermed. Jeg havde
spørgt, om jeg tænkte venter med Hensyn
ingen til Venter.

Kjære Niels Bergaard:

Naar jeg nu vælger imellem at sige Du
eller De og Afgjensom ikke vanderlig for
mig at træffe. Altsaa Tak for Dine
Lignelse.

— Ja, jeg havde tænkt det samme Ud
tryk — i et Brev hjem — at jeg havde de
"saa alle Orm i den fine Udset." Men
Saa man er jo et et for Blyt med
Ormen; men som jeg stier til Jorden,
lad os venter dermed til i Emmaes
hjem.

fra Thorpeen har jeg hirt uopg Gange
kun udtale sin Tom Gled over at vedtied
Ligen Her brant. — men mere om dem
Sag naar vi mødes.

Jeg stund eller for meget længe siden har
stort Dig til og takke for et aldy ansvult
Brev og saa med de samme her fortalt
Dig, at de igennem Boghandler Høst som
en Anmodning for Paris — is vid saa
men ikke i sig for dem — om at maatte
for et Exemplar ^{af Din Plakat} til en Stilling eller Samling
Saa har Høst med det mig at frakte
Mellemstid var meget glade ved den.

Skunden om de gaa med de danske
Tids? God haab is-

Blid, Din Skudte og tra. Constantin
Hansen og haa de alle er urogen Dem
is rjender og medly set en raktig
Hilse fra Din hængem. Ven
Johan Poulsen

Til den Røde. Til for brevet om den frie. I mange måder
kan jeg dele dine anskuelser og dog står jeg anderledes
til sagen, end du. For det første tyder dit ^{tyder} Ord paa, at du
har fået flyttere referater af de handlingerne hjemme,
end or hær. ^{2 måned for det således i mit} Moderne har været meget stormfuldt, og saa
faldt, så England befandt sig ild endnu dog efter.

Hert. Millers fik det gjennem at han blev valgt til det nye
istedenfor Feutken, og hvem han ordren ^{hæder ordet} hestede ^{at hestede} ^{at hestede}
si. I. Kun fik Cor at oplade nogle breve. Alene dette gjør
at tabe min sympati for vor sag svækket, men jeg har endst
at udrette på vor sammenslutning. Jeg har i sin tid
hæbet på en regelmæssig tilgang af gode Kunstnere, men nu
bliver det mere og mere rodfæstet, at vi ikke skal udvide
kredsen af parthavere, kun indbyde som før. Kun
bliver indbudt, og er det unge folk så endda under be-
vigelse af at vi censurerer dem, end du. Måtte jeg selv har
stømt for dette sidste, men da jeg selv var censurkæder.
algt, har jeg følt stor trykke. (I sin tid har du stalt med
Krogh, og efter hvad han siger, havde han fået høje om at
blive optaget i en, ialt føle indbudt, hvornår i du om det? og
Kordmendene bad os også vente til i år end du, da bliver
ganske forbyttede.) Det er jo ikke nok med at det nu er
at si en fastholdt, ^{at hestede af parthavere, ikke skal udvides} og er kun skal være 25. I. ^{at hestede}

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

vilde jo helst at vi ikke engang var bleven ved næsten,
og at vi endelig bygning var bleven mindre, kort
dage, vi er i bund og grund uenige indenfor vor lille
kreds (Jeg vedte indledende med mig selv på et stykke
eksistent i for udvælgelse, og navnlig, at jeg gerne vil
se disse bevare skide af de alligevel er et væg
en forklaring udenfor skattemæssig. Det er jeg jo dog et
forholdsgæld) og heri derfor bygget at tænke på, om
det ikke vilde være det fornuftigste, om parthavere
forudsige på den måde at få sig i trætte ved og bygge
trætte ind. Skide det ~~ikke~~ laves mig, at jeg for
liden, vil jeg ikke kunne betvivle sandsynligt til en
udvælgelse, og jeg vil jo alle dage kunne gøre noget som
indbælt, om at trække. I skattemæssig henseende kunne
jeg da i hvert fald ikke ingen skattegjort blive. Og
her også en mere personlig grunde som jeg dog vilde
mig ind ikke er ganske personlig. Det vilde er her
til dig, for da du har sagt, som jeg kommer hjem
her jeg ikke lyst til at give mit standpunkt betænkt,
jeg vil helst tænke mig om helt uden og de er lige nøjagt
af den endelige (personlige) da du tænker på det
som jeg gerne vil tale med. Endelig kommer det
at mig, hvad her skal vi have den nok komme

bygning skal best. Ij kunne måske i forhold til, jeg
ikke mere længe end er her. Det er her den
bygning, får jeg mig til en væg ved forklædt til at være med,
for den vil jeg her undersøgt. og jeg vil ikke vide med
(Måske jeg har undersøgt på alle disse bygning tid) men
være der og føle sig mig stens gamle fort, det
blev vil jeg. Det er en ikke muligt at være hvordan man
til den vil her undersøgt og jeg vil ikke give noget af
litt. Angående den skattemæssig forhold til en
ordning af skattemæssig forhold til mig end længe
jeg her i verden ^{ikke} kunne tænke, om den ikke
for sig komme hjem.

Et skattemæssig skattemæssig. Tilt for de danske på papir.

Her, i skattemæssig, der er undersøgt
der er mig det vilde undersøgt
nå, det vilde, for om bygning
at det er mig, der er undersøgt